

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1982-1983

15 MAART 1983

WETSVOORSTEL

betreffende de in rust stelling, de pensionering
en het emeritaat van de magistraten
van de Rechterlijke Orde

(Ingediend door de heer Grootjans)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dit wetsvoorstel neemt de essentiële bepalingen over van het wetsvoorstel dat op 8 april 1981 door de heer Van Elslande was ingediend (Parl. besch., Kamer, 820, 1980-1981, n^{rs} 1 en 2).

Artikel 100, eerste lid, van de Grondwet luidens hetwelk de rechters voor het leven benoemd zijn, werd aangevuld met de volgende bepaling :

« Zij (de rechters) worden in ruste gesteld op de bij de wet bepaalde leeftijd en genieten het bij de wet bepaalde pensioen » (*Belgisch Staatsblad* van 24 januari 1981).

Met deze bepaling werd een einde gemaakt aan een controverse over het ongrondwettig karakter van een wet waarbij wijzigingen worden aangebracht aan de leeftijdsgrens van de magistraten van de Rechterlijke Orde en aan de omvang van hun pensioen.

Anderzijds werd door deze nieuwe Grondwettelijke tekst aan de wetgever de verantwoordelijkheid opgedragen voor de grensleeftijd en het pensioen van de leden van de Rechterlijke Orde. Tijdens de voorbereidende besprekingen van de aangehaalde Grondwettelijke bepaling werd immers herhaaldelijk benadrukt dat het principe van de onafhankelijkheid van de Rechterlijke Macht niet in het gedrang mocht worden gebracht.

Nu artikel 100, eerste lid, van de Grondwet, niet werd gewijzigd staat het vast dat de magistraten ook na hun in rust stelling deel blijven uitmaken van de Rechterlijke Orde. Dit houdt in dat ze onderworpen blijven aan de tuchtregeling van hun korps, aan de voorrang van rechtsmacht en aan de bij de wet bepaalde onverenigbaarheden.

In het belang van een onafhankelijke uitoefening van de rechterlijke functie, en meer in het bijzonder om te vermij-

Chambre des Représentants

SESSION 1982-1983

15 MARS 1983

PROPOSITION DE LOI

relative à la mise à la retraite, à la pension
et à l'éméritat des magistrats
de l'Ordre judiciaire

(Déposée par M. Grootjans)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition de loi reprend, pour l'essentiel, les dispositions de la proposition de loi qui avait été déposée le 8 avril 1981 par M. Van Elslande (Doc. Chambre, n°s 820/1 et 2, 1980-1981).

L'article 100, premier alinéa, de la Constitution, en vertu duquel les juges sont nommés à vie, a été complété par la disposition suivante :

« Ils (les juges) sont mis à la retraite à un âge déterminé par la loi et bénéficient de la pension prévue par la loi » (*Moniteur belge* du 24 janvier 1981).

Cette disposition met un terme à la controverse sur l'inconstitutionnalité d'une intervention du législateur par laquelle des modifications sont apportées à la limite d'âge applicable aux magistrats de l'Ordre judiciaire et au montant de leur pension.

D'autre part, cette nouvelle disposition de la Constitution donne au législateur la responsabilité de déterminer l'âge de la mise à la retraite et la pension des membres de l'Ordre judiciaire. Au cours des discussions préparatoires à l'adoption de la disposition constitutionnelle précitée, l'accent a en effet été mis, à diverses reprises, sur le fait qu'aucune atteinte ne pouvait être portée au principe de l'indépendance du pouvoir judiciaire.

Or, comme l'article 100, premier alinéa, de la Constitution n'a pas été modifié, les magistrats continuent à appartenir à l'Ordre judiciaire, même après leur mise à la retraite. Il s'ensuit qu'ils restent assujettis à la discipline de leur corps, au privilège de juridiction et aux incompatibilités prévues par la loi.

Pour assurer l'indépendance de l'exercice de la fonction judiciaire et plus particulièrement pour éviter que les magis-

den dat magistraten tijdens hun ambtsuitoefening in de verleiding zouden gebracht worden door het vooruitzicht op een latere winstgevendende activiteit, blijven ze onderworpen aan het verbod:

- een bij verkiezing verleend openbaar mandaat uit te oefenen;
- enige bezoldigde openbare functie of openbaar ambt van politieke of administratieve aard uit te oefenen (alleen voor bepaalde onderwijsopdrachten of lidmaatschap van sommige commissies is een afwijking mogelijk);
- het beroep van advocaat uit te oefenen (art. 293 G. W.);
- persoonlijk of door tussenpersonen handel te drijven, als zaakwaarnemer op te treden of deel te nemen aan de leiding of het toezicht op handelsvennootschappen of nijverheids- of handelsinrichtingen (art. 299 G. W.);
- een arbeidsovereenkomst aan te gaan (art. 300 G. W.).

In tegenstelling tot de andere pensioengerechtigden die binnen bepaalde perken dergelijke activiteiten kunnen blijven uitoefenen, zonder dat daardoor hun aanspraak op pensioen in het gedrang komt, blijven de magistraten die wegens het bereiken van de leeftijdsgrens worden in ruste gesteld, beroofd van de mogelijkheid die activiteiten uit te oefenen.

De herstelwet van 10 februari 1981 inzake overheidspensioenen heeft deze realiteit uit het oog verloren.

Deze wet heeft bovendien nagelaten uit de begrenzing van de pensioenbedragen de besluiten te trekken die er nochtans logischerwijze uit voortvloeien op het gebied van de leeftijd waarop de magistraten hun aanspraak kunnen doen gelden op het normale aan hun loopbaan verbonden pensioen.

Ingevolge artikel 383 van het Gerechtelijk Wetboek, is de normale leeftijd waarop magistraten ophouden hun ambt uit te oefenen nog steeds 70 jaar. Wanneer nu het pensioen dat zij bij het einde van hun loopbaan verwerven onderworpen wordt aan algemeen geldende relatieve en absolute maxima, dan is het maar billijk dat ze ook vanaf de leeftijd van 65 jaar tot dit pensioen toegelaten worden.

Dit voorstel beoogt dan ook, zonder afbreuk te doen aan de algemene beginselen van de matiging van de hoge pensioenen, voor de diverse aspecten van de pensioenregeling van de magistraten (pensioenleeftijd, pensioenbedrag en onverenigbaarheden) een regeling uit te werken die de onderlinge samenhang tussen deze facetten niet uit het oog verliest.

Voorgesteld wordt deze regeling op te nemen in deel II, boek II, titel IV van het Gerechtelijk Wetboek dat specifiek handelt over de inruststelling, de pensionering en het emeritaat. Het is trouwens die formule die reeds voorzien was in artikel 50, § 2, van de crisiswet van 5 augustus 1978.

Bedoelde materie dient immers eerder geregeld te worden in het eigen kader van de Rechterlijke Macht, dan door de algemene wetgeving betreffende het openbaar ambt.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel brengt de leeftijdsgrens voor de magistraten in principe terug tot 65 jaar. Een uitzondering wordt nochtans gemaakt voor de leden van het Hof van cassatie voor wie deze leeftijdsgrens bepaald blijft op 70 jaar. Er dient inderdaad rekening mee te worden gehouden dat magistraten eerst in het Hof van cassatie worden benoemd, nadat zij een rui-

trats ne se laissent tenter au cours de l'exercice de leurs fonctions par la perspective d'une activité lucrative ultérieure, ceux-ci restent soumis à l'interdiction:

- d'exercer un mandat public conféré par élection;
- d'exercer toute fonction ou charge publique rémunérée, d'ordre politique ou administratif (une dérogation n'est possible que pour exercer certaines fonctions d'enseignement ou pour faire partie de certaines commissions);
- d'exercer la profession d'avocat (art. 293 C. J.);
- d'exercer personnellement ou par personne interposée aucune espèce de commerce, d'être agent d'affaires ou de participer à la direction ou à la surveillance de sociétés commerciales ou d'établissements industriels ou commerciaux (art. 299 C. J.);
- de conclure un contrat de louage de travail (art. 300 C. J.).

Contrairement aux autres pensionnés, qui peuvent continuer à exercer ces activités dans certaines limites sans que pour autant leurs droits à la pension soient compromis, les magistrats admis à la retraite pour avoir atteint la limite d'âge restent privés de la possibilité d'exercer ces activités.

La loi de redressement du 10 février 1981 relative aux pensions du secteur public a perdu cette réalité de vue.

D'autre part, cette loi a omis de tirer du plafonnement des taux de pension les conclusions qui en découlent logiquement en ce qui concerne l'âge auquel les magistrats peuvent faire valoir leurs droits à la pension normale attachée à leur carrière.

En vertu de l'article 383 du Code judiciaire, l'âge normal auquel les magistrats cessent d'exercer leurs fonctions reste fixé à 70 ans. Or, comme la pension qu'ils obtiennent au terme de leur carrière est soumise à des maxima absolus et relatifs d'application générale, il n'est qu'équitable qu'ils soient admis à la pension dès l'âge de 65 ans.

Sans vouloir porter atteinte aux principes généraux de la modération des pensions élevées, la présente proposition a donc pour objet d'établir, pour les divers aspects du régime de pension des magistrats (âge de la pension, montant de la pension et incompatibilités), un régime qui tienne compte de l'incidence que ces aspects ont les uns sur les autres.

Il est proposé de faire figurer ce régime dans la deuxième partie, livre II, titre IV du Code judiciaire qui concerne spécifiquement la mise à la retraite, la pension et l'éméritat. C'est d'ailleurs cette formule qui est prévue à l'article 50, § 2, de la loi anti-crise du 5 août 1978.

Il est en effet préférable que la matière visée soit réglée dans le cadre propre au Pouvoir judiciaire, plutôt que par la législation générale relative à la fonction publique.

Commentaire des articles

Article 1

Cet article ramène en principe à 65 ans la limite d'âge applicable aux magistrats. Il est toutefois prévu une exception à l'égard des membres de la Cour de cassation, pour qui la limite d'âge est maintenue à 70 ans. Il convient en effet de souligner que les magistrats ne sont nommés à la Cour de cassation qu'après avoir acquis une grande expé-

me ervaring hebben opgedaan in andere rechtsmachten en dat zij bij hun benoeming derhalve noodzakelijkerwijze reeds een eerder hoge leeftijd hebben bereikt.

Gelet op het complexe van hun taak en de tijd die van hen gevegd wordt om zich de speciale cassatietechniek eigen te maken, zou het niet verenigbaar zijn met de behoorlijke werking van dit Hof er de leeftijdsgrens tot 65 jaar te verlagen.

Het is kenschetsend dat de meeste moderne wetgevingen voor de leden van de opperste gerechtshoven een hogere pensioengerechtigde leeftijd bepalen.

Art. 2

Vermits ingevolge de doorgevoerde beperkingen geen enkel pensioen voortaan nog zal overeenstemmen met het gemiddelde van de wedde over de laatste vijf jaar, kan de bepaling die de hoegrootheid van het emeritaatspensioen vaststelt op dit gemiddelde (art. 391, 2^e lid, G. W.) het best worden opgeheven.

Het emeritaatspensioen — zijnde het pensioen dat toekomt aan magistraten die de in artikel 391, 1^e lid, omschreven voorwaarden van diensttijd vervullen — zal, zoals het pensioen van de magistraten die deze voorwaarden voor het emeritaat niet vervullen, berekend worden op basis van 1/30 van de gemiddelde wedde over de laatste vijf jaar per jaar dienst, evenwel beperkt zoals bepaald in het nieuwe artikel 396 van het Gerechtelijk Wetboek (art. 3 van dit voorstel).

Art. 3

Artikel 396 van het Gerechtelijk Wetboek, dat bepaalt dat geen pensioen hoger kan zijn dan de wedde die als basis voor de vereffening ervan dient, verliest, ingevolge de voorgestelde beperkingen, zijn betekenis en dient te worden opgeheven.

Naar analogie van de beperkingen ingesteld bij de wet van 5 augustus 1978, houdende economische en budgettaire hervormingen, zoals gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1980 en de herstellwet van 10 februari 1981 inzake overheidspensioenen, wordt voorgesteld ook voor de pensioenen van de magistraten een dubbel plafond in te stellen.

Vermits, zoals hiervoor is gezegd, rekening dient te worden gehouden met het voortbestaan, na de pensioenleeftijd, van onverenigbaarheden, wordt de relatieve begrenzing vastgesteld op 4/5 van de gemiddelde wedde over de laatste vijf jaar.

Er dient eveneens een absolute begrenzing te worden vastgesteld die toepasselijk is op de magistraten, volgens de criteria eigen aan de Rechterlijke Orde. De absolute begrenzing bepaald bij artikel 2 van de herstellwet inzake overheidspensioenen (715 500 F) stemt in feite overeen met de drie vierden van de wedde van de secretaris-generaal van een departement (954 000 F); de 4/5 van laatstgenoemd bedrag, 763 200 F, stemt, afgerond, overeen met 65 % van de wedde van de hoogste magistraten. Het is deze verhouding die in het Gerechtelijk Wetboek moet worden ingevoegd; ze blijft enkel gelden zolang de algemene wetgeving inzake overheidspensioenen een absolute begrenzing bepaalt.

Deze afwijking is volledig billijk, daar dit bedrag veel lager blijft dan dit welke de pensioengerechtigden mogen putten uit een beroepsactiviteit na hun oppensioenstelling, zonder hun recht op pensioen in gevaar te brengen. Dit bedrag werd onlangs verhoogd bij koninklijk besluit van 29 april 1981 (*Belgisch Staatsblad* van 8 mei 1981).

nience dans d'autres juridictions et qu'ils sont des lors relativement âgés au moment de leur nomination.

Compte tenu de la complexité de leur tâche et du temps, considérable, nécessaire pour assimiler la technique particulière de la cassation, il ne serait pas compatible avec le bon fonctionnement de la Cour de ramener à 65 ans la limite d'âge applicable à ses membres.

Il est caractéristique que la plupart des législations modernes prévoient un âge de mise à la retraite plus élevé pour les membres des cours suprêmes.

Art. 2

Les limitations prévues font qu'aucune pension ne correspondra encore au taux moyen du traitement des cinq dernières années. Il convient dès lors d'abroger la disposition qui fixe à ce taux moyen la pension de l'éméritat (art. 391, deuxième alinéa, C. J.).

La pension de l'éméritat, c'est-à-dire la pension qui est servie aux magistrats qui remplissent les conditions de service prévues à l'article 391, premier alinéa, sera calculée de la même manière que la pension des magistrats qui ne remplissent pas ces conditions de service, c'est-à-dire à raison de 1/30e du taux moyen du traitement des cinq dernières années par année de service, et sera limitée conformément aux dispositions du nouvel article 396 du Code judiciaire (art. 3 de la présente proposition).

Art. 3

L'article 396 du Code judiciaire, qui dispose qu'aucune pension ne pourra être supérieure au traitement qui aura servi de base à la liquidation, devient sans objet en raison des limitations prévues et doit donc être abrogé.

Par analogie avec les limitations prévues par la loi du 5 août 1978 de réformes économiques et budgétaires, telle qu'elle a été modifiée par la loi du 8 août 1980 et par la loi de redressement du 10 février 1981 relative aux pensions du secteur public, nous proposons d'instaurer également un double plafond pour les magistrats.

En raison du maintien des incompatibilités après l'âge de la retraite, le plafond relatif est fixé aux 4/5es du taux moyen du traitement des cinq dernières années.

Il y a lieu de définir également le plafond absolu applicable aux magistrats d'après des critères propres à l'Ordre judiciaire. Le plafond absolu fixé par l'article 2 de la loi de redressement relative au secteur public (715 500 F) correspond, en fait, aux trois quarts du traitement du secrétaire général de département (954 000 F); les 4/5es de ce dernier montant, soit 763 200 F, équivalent en chiffres ronds à 65 % du traitement des magistrats du rang le plus élevé. C'est cette proportion qu'il y a lieu d'insérer dans le Code judiciaire; elle n'aura d'objet qu'aussi longtemps que la législation générale en matière de pensions prévoira un plafond absolu.

Cette dérogation est parfaitement équitable, puisqu'elle reste nettement inférieure au montant que les pensionnés sont autorisés à retirer d'une activité professionnelle après leur admission à la retraite, sans compromettre leur droit à la pension. Ce montant a été augmenté récemment par l'arrêté royal du 29 avril 1981 (*Moniteur belge* du 8 mai 1981).

Art. 4

Dit artikel behelst een overgangsbepaling inzake de leeftijdsgrens. Zij moet het de magistraten die in dienst waren op 1 januari 1982 mogelijk maken de keuze te doen tussen gebruik maken van de nieuw ingestelde grensleeftijd dan wel hun ambt blijven uitoefenen tot hun zeventig jaar. Op die wijze zal de hervorming geleidelijk worden toegepast zonder de werking van de gerechten te verstoren.

Art. 5

Dit artikel wijzigt de tekst van artikel 393 van het Gerechtelijke Wetboek.

Eenzijds is er geen reden om het effectieve aantal jaren van de rechtsstudies niet in aanmerking te nemen voor de berekening van het pensioen.

Anderzijds is het billijk rekening te houden met de door de artikelen 187 tot 194 van het Gerechtelijk Wetboek vereiste jaren van rechtspraktijk of juridische praktijk of van onderwijs aan een universiteit.

Deze bepalingen dienen om de gevolgen te milderen die de verkorting van de loopbaan, ingevolge de verlaging van de leeftijdsgrens, op de pensioenen heeft.

Art. 6

In de anticrisiswet dient te worden vermeld dat het Gerechtelijk Wetboek uitsluitend van toepassing blijft op de maximumbedragen van de pensioenen van de magistraten van de Rechterlijke Orde. De mogelijkheid die deze wet bepaalt om vanaf zestig jaar tot het vervroegde pensioen te worden toegelaten wordt thans voor de magistraten gehandhaafd.

F. GROOTJANS

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Artikel 383 van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling :

« De magistraten van de Rechterlijke Orde houden op hun ambt uit te oefenen en worden in ruste gesteld bij het bereiken van de leeftijd van :

— 70 jaar wat de leden van het Hof van cassatie betreft;

— 65 jaar wat de leden van de andere rechtsmachten betreft,

of wanneer zij wegens een ernstige en blijvende gebrekkigheid niet langer in staat zijn hun ambt naar behoren te vervullen. »

Art. 2

Artikel 391, tweede en derde lid, van hetzelfde Wetboek worden vervangen door de volgende bepaling :

Art. 4

Cet article comporte une disposition transitoire en matière de limite d'âge. Il doit permettre aux magistrats qui étaient en service au 1er janvier 1982 de choisir entre l'application de l'âge limite nouvellement fixé et l'exercice de leurs fonctions jusqu'à l'âge de septante ans. La réforme entrera ainsi en application de manière progressive, sans bouleverser le fonctionnement des institutions.

Art. 5

Cet article modifie le texte de l'article 393 du Code judiciaire.

D'une part, il n'y a pas de raison de ne pas avoir égard, pour le calcul de la pension, au nombre d'années effectif des études de droit.

D'autre part, il est équitable de prendre en considération les années de pratique judiciaire, juridique ou d'enseignement universitaire exigées par les articles 187 à 194 du Code judiciaire.

Ces dispositions sont de nature à pallier les effets sur les pensions du raccourcissement de la carrière consécutif à l'abaissement de la limite d'âge.

Art. 6

Il convient de préciser dans la loi anti-crise que les montants maximums des pensions des magistrats de l'Ordre judiciaire sont régis exclusivement par le Code judiciaire. La possibilité prévue par cette loi d'être admis à la retraite anticipée à partir de soixante ans est maintenue pour les magistrats.

PROPOSITION DE LOI

Article 1

L'article 383 du Code judiciaire est remplacé par la disposition suivante :

« Les magistrats de l'Ordre judiciaire cessent d'exercer leurs fonctions et sont admis à la retraite lorsqu'ils ont atteint l'âge :

— de septante ans en ce qui concerne les membres de la Cour de cassation;

— de soixante-cinq ans en ce qui concerne les membres des autres juridictions;

ou lorsqu'une infirmité grave et permanente ne leur permet plus de remplir convenablement leurs fonctions. »

Art. 2

L'article 391, deuxième et troisième alinéas, du même Code est remplacé par la disposition suivante :

« Het emeritaatspensioen en het rustpensioen van de magistraat die geen dertig jaren dienst telt wordt berekend naar rata, voor elk jaar dienst, van 1/30e van de gemiddelde wedde welke de belanghebbende gedurende de laatste vijf jaren heeft genoten. »

Art. 3

Artikel 396 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling :

« De in de artikelen 391 en 392 bedoelde pensioenen mogen de 4/5^e van de gemiddelde wedde van de laatste vijf jaren niet overschrijden. De toegekende tijdsbonificaties uit hoofde van hechtenis, deportatie, militaire oorlogsdiensten en ermede gelijkgestelde diensten, hebben evenwel uitwerking tot de uiterste grens der 9/10^e van die wedde.

« Die pensioenen, met inbegrip van voormelde bonificaties, mogen niet meer bedragen dan 65 % van de wedde van de magistraten met de hoogste rang. »

Art. 4

In afwijking van artikel 383 van het Gerechtelijk Wetboek en onverminderd de toepassing van artikel 392 van hetzelfde Wetboek, worden de magistraten die in dienst zijn op 1 januari 1982 eerst in rust gesteld op zeventig jaar, tenzij zij om vroegere in rust stelling verzoeken en ten minste vijfenzestig jaar oud zijn.

Art. 5

Artikel 393 van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Wegens hun diploma van licentiaat of doctor in de rechten wordt vijf jaar werkelijke dienst in de magistratuur aangerekend voor de magistraten die in ruste worden gesteld wegens een gebrekkigheid of op de in artikel 383 bepaalde leeftijd, maar die niet het vereiste aantal dienstjaren hebben om het bij de wet bepaalde maximumpensioen te verkrijgen.

In diezelfde voorwaarden worden de jaren rechtspraak die een voorwaarde zijn voor een benoeming overeenkomstig de artikelen 187 tot 194 van het Gerechtelijk Wetboek en 33 tot 35 van de overgangsbepalingen van artikel 4 van de wet van 10 oktober 1967, medegegeld. »

Art. 6

Aan artikel 38, 1°, van de wet van 5 augustus 1978, houdende economische en budgettaire hervormingen, zoals gewijzigd door de herstellwet inzake overheidspensioenen van 10 februari 1981, wordt de volgende zin toegevoegd :

« Niettemin blijft deel II, boek II, titel IV van dit Wetboek uitsluitend van toepassing op de maximumbedragen van de pensioenen van de magistraten van de Rechterlijke Orde die tot het pensioen werden toegelaten krachtens artikel 383 van het Gerechtelijk Wetboek. »

24 februari 1983.

F. GROOTJANS
R. HENRION
H. SUYKERBUYK
L. REMACLE
R. COLLIGNON

« La pension de l'éméritat et la pension de retraite du magistrat qui n'a pas trente années de service se calcule au prorata, pour chaque année de service, de 1/30e du traitement moyen que l'intéressé a perçu pendant les cinq dernières années. »

Art. 3

L'article 396 du même Code est remplacé par la disposition suivante :

« Les pensions visées aux articles 391 et 392 ne peuvent pas dépasser les 4/5es du traitement moyen des cinq dernières années. Les bonifications d'ancienneté accordées pour détention, déportation, services militaires de guerre et services y assimilés ne peuvent avoir pour effet de porter ces pensions au delà des 9/10es de ce traitement.

Ces pensions, y compris les bonifications susvisées, ne peuvent en outre dépasser 65 % du traitement des magistrats du rang le plus élevé. »

Art. 4

Par dérogation à l'article 383 du Code judiciaire et sans préjudice de l'application de l'article 392 du même Code, les magistrats en service au 1er janvier 1982 ne sont admis à la retraite qu'à l'âge de septante ans, sauf s'ils demandent à être mis à la retraite plus tôt et sont âgés de soixante-cinq ans au moins.

Art. 5

L'article 393 du même Code est remplacé par la disposition suivante :

« En considération de leur diplôme de licencié ou de docteur en droit, il est compté cinq années de service effectif, dans la magistrature, aux magistrats qui seraient mis à la retraite pour cause d'infirmité ou à l'âge prévu à l'article 383 et qui n'auraient pas le nombre d'années de service voulu pour obtenir le maximum de la pension déterminé par la loi.

Il est tenu compte, dans les mêmes conditions, des années de pratique du droit requises comme condition de nomination par les articles 187 à 194 du Code judiciaire et 33 à 35 des dispositions transitoires de l'article 4 de la loi du 10 octobre 1967. »

Art. 6

A l'article 38, 1°, de la loi du 5 août 1978 de réformes économiques et budgétaires, modifié par la loi de redressement du 10 février 1981 relative aux pensions du secteur public, est ajoutée la phrase suivante :

« Néanmoins, les montants maximums des pensions des magistrats de l'Ordre judiciaire qui ont été admis à la retraite en vertu de l'article 383 du Code judiciaire continuent à être régis exclusivement par la deuxième partie, livre II, titre IV, de ce Code. »

24 février 1983.